

ТЛЪКНЖЕЪШЖ дат. ед. κρούσαντος

285;

ТЛЪКЪШЕ прич. 285 об.; ТЛЪКОУ-

ЦОУМОУ дат. ед. 308;

ТЛЪСТАѦ вин. мн. παχέα 90;

ОУТЛЪСТЪХОМЪ аор. ἐπαχύνθημεν

96 об.

Къ этой же группѣ принадлежатъ еще слѣдующіе встрѣчающіеся въ нашемъ памятникѣ случаи: ВЛЪНЫ вин. мн. τὰ κύματα 54; ВЛЪНЕНІА р. ед. τριχυρίας 302; ЗЛЪЧИ р. ед. χολῆς 47 об.; МЛЪНИЖ вин. ед. ἀστραπήν 99 об.; СЛЪНЬЦЬМЪ тв. ед. 30 об.; СЛЪНЬЦЕ вин. ед. 115; им. ед. 295; СЛЪНЬЦЕМЪ¹⁾ тв. ед. 269; СЛЪ||ЦЕ им. ед. 289; СТАЪНА р. ед. 60 об.; СТАЪНИ им. мн. 191; СТАЪПЪ им. ед. 306; — для группы тлт: МЛЪЗИ—ἄμελγε 80; (МЛЪСТИ-МЛЪЗЖ).

Относительно группъ: тгът, тгът, — тлт, тлт можно въ Пандектахъ Ант. XI в. сдѣлать слѣдующія наблюденія: 1) Древнѣйшія сочетанія какъ: КРЪСТ-, КРЪВ-, СЛЪЗ-, ПЛЪТ — имѣютъ за собою преобладающее большинство. 2) Важной является вокализация въ группѣ тгът: въ словѣ: КРОКЪ. 3) Чередованіе, объявившееся примѣромъ въ группѣ тгът, не стоитъ въ нашемъ памятникѣ особнякомъ (срв. прим. Cod. Zograph.: КРЪСТЬ 2 р.; постоянно: ОКРЪСТ- и др.). 4) Въ группѣ тлт: ПЛЪТЪ известно уже — но единично Зогр. Ев. (срв. Studien: 211). 5) Правильное и выдержанное соблюденіе качества глухого въ словѣ: БРЪНИЄ: БРЪ||НЬѦ р. ед. πηλοῦ 171 об.; БРЪНЬѦ 186 об.; БРЪНЬЄ им. ед. πηλός 307 (срв. напротивъ Мар. Ев.: БРЪНЬЕМЪ 353,11), соответствуетъ Зограф. Ев. (3 р. БРЪ-).

Кстати можно отмѣтить, что въ нѣкоторыхъ памятникахъ (срв. у Срезневскаго въ Матер. для слов. др. русск. языка) встрѣчается ф. съ глухимъ передъ р: то есть: БРЪН-. Изъ всѣхъ остальныхъ случаевъ

1) Срв. еще. слнцемъ тв. ед. 33 об., 89 об.